

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, se sídlem Praha 9, Sokolovská 217/42, zastoupený JUDr. Jiřím Brožem, advokátem, Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., se sídlem Praha 3, Vinohradská 2828/151, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R25,256/2012/VZ-15151/2013/310/MLr ze dne 12.8.2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R25,256/2012/VZ-15151/2013/310/MLr ze dne 12.8.2013 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S319/2011/VZ-15775/2012/520/JHl ze dne 22.8.2012 se **zrušuje**.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Brože, advokáta, Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., se sídlem Praha 3, Vinohradská 2828/151.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadá rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R25,256/2012/VZ-15151/2013/310/MLr ze dne 12.8.2013, kterým byly zamítnuty rozklady a potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S319/2011/VZ-19630/2011/520/JHl ze dne 1.2.2012 ve znění opravného rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S319/2011/VZ-15775/2012/520/JHl ze dne 22.8.2012.

I. Podstata věci

Žalovaný vedl správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu žalobcem coby zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „Dodávky náhradních dílů pro autobusy“ a dospěl k závěru, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), tím, že nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ ve spojení s § 44 odst. 1 ZVZ, když kombinace nejednoznačného požadavku žalobce uvedeného v článku 8. zadávací dokumentace „*Návrh smlouvy uvedený v části 4. této zadávací dokumentace nesmí uchazeč měnit nebo opravovat v neprospěch zadavatele*“ a podmínky návrhu smlouvy „*Konsignant je českou právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku...*“ vedla k diskriminaci zahraničních dodavatelů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem (výrok I. prvostupňového rozhodnutí ve znění opravného rozhodnutí, napadeným rozhodnutím potvrzený).

Dále žalovaný dospěl k závěru, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) ZVZ tím, že odmítl námítky proti zadávacím podmínkám v rozporu s § 110 odst. 7 ZVZ, a tím, že námítky nevyřídil podle § 111 odst. 1 ZVZ (výrok II. prvostupňového rozhodnutí, napadeným rozhodnutím potvrzený).

Žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 000 Kč.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce podrobnou argumentací namítá, že žalovaný posoudil obsah zadávacích podmínek nesprávně (nezákonně), dále že nesprávně (nezákonně) posoudil postup žalobce při odmítnutí podaných námitek, a tedy že se žádného ze správních deliktů nedopustil, dále namítá, že udělená pokuta je nepřiměřená, a také namítá, že opravné rozhodnutí, v jehož znění bylo napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí potvrzováno, bylo vydáno v rozporu s § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Proto se žalobce domáhá zrušení napadeného i jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí žalovaného ve znění opravného rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou, setrvává na svých závěrech, jak plynou z napadeného rozhodnutí, a žalobu navrhuje zamítnout.

Žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních postojích během celého řízení před zdejší soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Žalobce napadá jak hmotněprávní závěry, k nimž žalovaný aplikací ZVZ dospěl, tak i procesní postup, který vydání napadeného rozhodnutí předcházel. Procesní pochybení žalobce spatřuje v tom, že opravné rozhodnutí, jež opravovalo rozhodnutí prvostupňové, nebylo vydáno v souladu s § 70 správního řádu, a dovozuje, že napadené rozhodnutí, jež potvrzovalo předchozí prvostupňové rozhodnutí ve znění rozhodnutí opravného, již z tohoto důvodu nemůže obstát; opravné rozhodnutí je nezákonné, a tedy za nezákonné považuje žalobce z tohoto důvodu i rozhodnutí napadené.

Zdejší soud se tedy nejprve zaměřil na posouzení této otázky a dospěl k závěru, že již z tohoto důvodu je žaloba důvodná.

Není sporu o to, že napadené rozhodnutí skutečně potvrzovalo prvostupňové rozhodnutí ve znění rozhodnutí opravného.

Původní prvostupňové rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) ve výroku I. deklarovalo, že žalobce se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ, když zadávací dokumentace obsahovala diskriminační požadavek, resp. umožňovala podání nabídky pouze české právnické osobě, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem.

Opravné prvostupňové rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) pak mění text výroku I. původního prvostupňového rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) tak, že text „...se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ, když zadávací dokumentace obsahovala diskriminační požadavek, resp. umožňovala podání nabídky pouze české právnické osobě, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem...“ se nahrazuje textem „... se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ ve spojení s § 44 odst. 1 citovaného zákona, když kombinace nejednoznačného požadavku zadavatele uvedeného v bodu 8. zadávací dokumentace „Návrh smlouvy uvedený v části 4. této zadávací dokumentace nesmí uchazeč měnit

nebo opravovat v neprospěch zadavatele“ a podmínky návrhu smlouvy „Konsignant je českou právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku...“ vedla k diskriminaci zahraničních dodavatelů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem...“.

Opravné prvostupňové rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) rovněž měnilo bod 26. odůvodnění původního prvostupňového rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) tak, že se text „...nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ...“ nahrazuje textem „...nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ ve spojení s § 44 odst. 1 ZVZ, když kombinace nejednoznačného požadavku zadavatele uvedeného v bodu 8. zadávací dokumentace „Návrh smlouvy uvedený v části 4. této zadávací dokumentace nesmí uchazeč měnit nebo opravovat v neprospěch zadavatele“ a podmínky návrhu smlouvy „Konsignant je českou právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku...“ vedla k diskriminaci zahraničních dodavatelů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem...“.

Opravné prvostupňové rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) také shodně měnilo bod 39. odůvodnění původního prvostupňového rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) tak, že se text „...nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ...“ nahrazuje textem „...nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ ve spojení s § 44 odst. 1 ZVZ, když kombinace nejednoznačného požadavku zadavatele uvedeného v bodu 8. zadávací dokumentace „Návrh smlouvy uvedený v části 4. této zadávací dokumentace nesmí uchazeč měnit nebo opravovat v neprospěch zadavatele“ a podmínky návrhu smlouvy „Konsignant je českou právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku...“ vedla k diskriminaci zahraničních dodavatelů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem...“.

Opravné prvostupňové rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) bylo vydáno po vydání původního prvostupňového rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) – to je logické. Opravné prvostupňové rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) však bylo vydáno zároveň až poté, co proti původnímu prvostupňovému rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) podal žalobce rozklad (ze dne 13.2.2012 doručený žalovanému dne 15.2.2012), v němž zpochybňoval závěry žalovaného promítnuté (mimo jiné) právě do výroku I. původního prvostupňového rozhodnutí (ze dne 1.2.2012). Opravné prvostupňové rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) tedy bylo vydáno nejen v časové návaznosti, nýbrž mohlo být vydáno i ve věcné návaznosti na podaný rozklad a na argumentaci v něm obsaženou. Tato věcná návaznost nevylučuje, že se opravné prvostupňové rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) mohlo stát sice efektivním, nikoli však zákonným nástrojem, kterak v reakci na rozkladovou argumentaci opravit či cizelovat původní prvostupňové rozhodnutí (ze dne 1.2.2012), kupř. v tom ohledu, aby výrok rozhodnutí korespondoval s jeho odůvodněním.

Odůvodnění opravného prvostupňového rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) je totiž vystavěno na argumentaci, podle níž žalovaný zjistil zřejmou nesprávnost spočívající ve skutečnosti, že výrok I. původního prvostupňového rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) nekoresponduje s příslušnými body odůvodnění, jelikož neobsahuje odkaz na příslušný

paragraf právního předpisu a odkaz na příslušné ustanovení zadávacích podmínek, ačkoliv z odůvodnění původního rozhodnutí (body 23. a 24. odůvodnění původního rozhodnutí) jednoznačně vyplývá, že žalovaný žalobci vytýká skutečnost, že stanovené zadávací podmínky byly nejednoznačné (bod 8. Zadávací dokumentace ve spojení s podmínkami návrhu smlouvy), což způsobovalo jejich diskriminační povahu, byly tedy stanoveny v rozporu s § 6 ZVZ ve spojení s § 44 odst. 1 ZVZ. Stejná zřejmá nesprávnost byla podle odůvodnění opravného prvostupňového rozhodnutí (ze dne 22.8.2012) zjištěna v bodech 26. a 39. odůvodnění původního prvostupňového rozhodnutí (ze dne 1.2.2012), přestože žalovaný v bodech 23. a 24. odůvodnění tohoto původního prvostupňového rozhodnutí konstatoval nejednoznačnost zadávacích podmínek vedoucí k diskriminaci zahraničních dodavatelů.

Z uvedeného je patrné, že opravné prvostupňové rozhodnutí zasahovalo jednu z výrokových částí původního prvostupňového rozhodnutí vydaného ve věci samé, a tedy nelze *prima vista* dovést, že by ve vztahu k adresátům původního prvostupňového rozhodnutí ve věci samé (zadavatel a vybraný uchazeč) nemohlo mít reálné účinky – a to hmotněprávní (fakticky jiný popis skutku či deliktu promítající se ve skutkové či právní větě rozhodnutí o správním deliktu) či procesní (soulad výroku rozhodnutí o správním deliktu s jeho odůvodněním). Nadto zasahovalo i odůvodnění, to vše z toho důvodu, aby výrok odpovídal odůvodnění a aby odůvodnění nebylo uvnitř rozporné.

Je-li za této situace mezi žalobcem a žalovaným sporu o to, zda změna výrokové části I. původního prvostupňového rozhodnutí ve věci samé a změna jeho odůvodnění byly změnami, jež lze pokládat za opravy zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí, které lze provést postupem podle § 70 správního řádu, pak zdejší soud v této dílčí otázce v plném rozsahu přisvědčuje argumentaci žalobce.

Podle § 70 správního řádu opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.

Judikatura vymezuje pojmy „zřejmá nesprávnost“ a „oprava zřejmé nesprávnosti“ konstantně úzce (přísným výkladem); za „nesprávnost“ nelze pokládat věcnou nebo právní vadu rozhodnutí a „oprava zřejmé nesprávnosti“ nesmí sloužit ani k nápravě věcných nebo právních vad rozhodnutí, ani k jiným změnám obsahu již vydaného rozhodnutí. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 11.3.2003 ve věci sp. zn. II. ÚS 237/02 (N 38/29 SbNU 327) není možné, aby se postupem podle § 70 správního řádu měnil obsah rozhodnutí. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2010 ve věci sp. zn. 1 Afs 58/2009 (Sb. NSS 2119/2010) institut opravy zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí podle § 70 správního řádu lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou však dostatečně podloženy

zjištěními prokazujícími jejich správné znění. S odkazem na § 70 správního řádu nelze měnit vlastní obsah rozhodnutí. Institut opravy zřejmých nesprávností umožňuje jen odstraňování chyb, kterých se dopustil správní orgán ve vydaných rozhodnutích, tedy „...opravy různých méně významných překlepů a zkomolenin, opravy dat a rodných čísel, ale také opravy početních chyb...“. Podle zdejšího soudu známého rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.11.2009 ve věci sp. zn. 22 Ca 111/2009 institut opravy zřejmých nesprávností podle § 70 správního řádu „...lze aplikovat pouze na zjevné či početní chyby a jiné obdobné zřejmé nesprávnosti. Nelze se však touto cestou domáhat změny obsahu výroku rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti, k tomu je možno využít pouze příslušné opravné prostředky...“. Obdobně (ve vztahu k obdobnému postupu téhož žalovaného jako v nyní posuzované věci) judikoval zdejší soud v rozsudku ze dne 9.9.2013 ve věci sp. zn. 62 Af 74/2012 tak, že institut opravy zřejmých nesprávností podle § 70 správního řádu není nástrojem, prostřednictvím kterého by bylo lze dodatečně cizelovat popis skutku v rozhodnutí o jiném správním deliktu a odstraňovat věcné nepřesnosti obsahového charakteru, popř. dodatečně stavět výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu do souladu s důvody popisovanými v odůvodnění takového rozhodnutí či s podkladem rozhodnutí.

Shodně tak i komentářová literatura dovozuje, že oprava zřejmých nesprávností písemného vyhotovení rozhodnutí nesmí sloužit k nápravě věcných nebo právních vad rozhodnutí a že tento institut umožňuje jen odstraňování chyb ve formě méně významných překlepů a zkomolenin, dat, rodných čísel či početních chyb (kupř. Vedral, J., Správní řád. Komentář. II. vydání, BOVA POLYGON, Praha, 2012, str. 627).

Bylo-li shora popsáným způsobem ve formě opravného rozhodnutí zasaženo do skutkové i právní věty původního prvostupňového rozhodnutí ve věci samé za situace, kdy se jednalo o rozhodnutí ve věci správního trestání (o tom, že se žalobce konkrétním způsobem dopustil konkrétního správního deliktu), je třeba připomenout, že precizní popis skutku (jakým jednáním došlo ke spáchání správního deliktu a z jakého skutkového důvodu) a jeho právní kvalifikace (porušení jakých ustanovení jakého právního předpisu byl správní delikt spáchán), a to „již na první pokus“ (tj. ve výroku rozhodnutí ve věci samé, jímž je o spáchání správního deliktu rozhodováno), je nezbytnou podmínkou zákonnosti rozhodnutí bez možnosti dodatečného zásahu do již vydaného rozhodnutí, který by k naplnění této podmínky směřoval a byl jejím naplněním motivován. V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008 ve věci sp. zn. 2 As 34/2006 (publikovaném ve Sb. NSS pod č. 5/2008) je konstatováno, že výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v uvedeném usnesení dospěl k závěru, že neuvede-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení: „...V rozhodnutí trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen – to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných

skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným... Je to ... vydané rozhodnutí, které jednoznačně určí, čeho se pachatel dopustil a v čem jím spáchaný delikt spočívá. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě...“. Byla-li změna provedená opravným rozhodnutím (již podle jeho odůvodnění) motivována snahou žalovaného o to, aby výrok odpovídal odůvodnění a aby odůvodnění nebylo uvnitř rozporné, pak lze jen připomenout, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v uvedeném usnesení dospěl k závěru, že „...je třeba odmítnout úvahu, že postačí, jsou-li tyto náležitosti (sloužící k jasné a nezaměnitelné – a nezměnitelné – identifikaci skutku, pozn. zdejšího soudu) uvedeny v odůvodnění rozhodnutí...“.

V nyní posuzované věci je tedy podstatné, že bez ohledu na to, zda shora popsaným způsobem konstruovaný skutek a delikt měl či neměl oporu v odůvodnění původního prvostupňového rozhodnutí vydaného ve věci samé, opravné rozhodnutí fakticky do této konstrukce zasahovalo a měnilo ji. Takový zásah podle zdejšího soudu nemůže být pokládán za pouhou opravu méně významného překlepu a zkomoleniny či za jiný obdobně bezvýznamný zásah bez vlivu na obsahovou stránku rozhodnutí o správním deliktu.

Již z právě uvedených důvodů zdejší soud uzavírá, že napadené rozhodnutí nemohlo jako zákonné a věcně správné potvrdovat předchozí prvostupňové rozhodnutí (ze dne 1.2.2012) ve znění rozhodnutí opravného (ze dne 22.8.2012). Učinilo-li tak, je postup žalovaného postupem nezákonným. Nezákonnost tu byla založena postupem žalovaného při vydávání opravného rozhodnutí ze dne 22.8.2012, napadeným rozhodnutím akceptovaného. Postup žalovaného je podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem (§ 70 správního řádu), jež vyvolává nezákonnost rozhodnutí napadeného i opravného prvostupňového rozhodnutí (ze dne 22.8.2012), a proto zdejší soud podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro vady řízení bez jednání napadené rozhodnutí zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně byl podle § 78 odst. 3 s.ř.s. dán důvod ke zrušení opravného prvostupňového rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S319/2011/VZ-15775/2012/520/JHI ze dne 22.8.2012.

Za této situace se zdejší soud již nezabýval zbylou argumentací žalobce směřující do hmotněprávního hodnocení žalobcova jednání.

IV. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný ve věci úspěšným nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. To přísluší žalobci, který byl ve věci úspěšným. Z obsahu soudního spisu plyne že mu vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč (s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, který byl zpoplatněn částkou 1 000 Kč, žalobce úspěšný nebyl) a za náklady právního zastoupení ve výši 12 342 Kč (tři úkony právní

služby – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a podání repliky k vyjádření žalovaného po 3 100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném od 1.1.2013, spolu s navýšením o částku odpovídající DPH, neboť zástupce žalobce – advokát prokázal, že je jejím plátcem, tedy 10 200 Kč + 2 142 Kč), celkem tedy ve výši 15 342 Kč. Právo na jejich náhradu tedy zdejší soud přiznal žalobci k tíži žalovaného a k zaplacení stanovil přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. prosince 2014

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu